

**Bruxelles, 11 iulie 2025
(OR. en)**

11521/25

**EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	2 iulie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2025) 4105 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI din 1.7.2025 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și de stabilire dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3), la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2025) 4105 final.

Anexă: C(2025) 4105 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 1.7.2025
C(2025) 4105 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 1.7.2025

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și de stabilire dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3), la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2)

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

Articolul 94 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (denumit în continuare „regulamentul”) conferă Comisiei competența de a adopta, după ce Autoritatea Bancară Europeană (ABE) îi transmite proiectul de standarde și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, acte delegate care să precizeze metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și de stabilire dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3), la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2) din regulament.

În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 de instituire a ABE, Comisia decide, în termen de trei luni de la primirea proiectului de standarde, dacă îl aprobă sau nu. De asemenea, Comisia poate aproba proiectul de standarde doar parțial sau cu modificări, atunci când interesele Uniunii impun acest lucru, respectând procedura specifică prevăzută în regulamentul respectiv.

2. CONSULTĂRI ÎNAINTEA ADOPTĂRII ACTULUI

În conformitate cu articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE a efectuat o consultare publică cu privire la proiectul de standarde tehnice transmis Comisiei în conformitate cu articolul 94 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 („regulamentul”). Un document de consultare a fost publicat pe site-ul ABE la 24 aprilie 2024, iar consultarea s-a încheiat la 24 iulie 2024. În plus, ABE a solicitat Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, să emită o opinie cu privire la acestea. Împreună cu proiectul de standarde tehnice, ABE a prezentat o explicație a modului în care rezultatele consultărilor respective au fost luate în considerare în cadrul elaborării proiectului final de standarde tehnice înaintat Comisiei.

Împreună cu proiectul de standarde tehnice și în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ABE a transmis o evaluare a impactului, inclusiv analiza costurilor și a beneficiilor, în legătură cu proiectul de standarde tehnice înaintat Comisiei. Această analiză este disponibilă la adresa <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>, paginile 24-31 din Raportul final privind proiectele de standarde tehnice.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Proiectul final de standarde tehnice precizează metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și de stabilire dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă.

Metoda generală propusă pentru identificarea principalului determinant de risc depinde de sensibilitățile definite în cadrul abordării standardizate pentru riscul de piață (FRTB-SA) sau de majorările definite în cadrul abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții (SA-CCR). Pentru determinarea direcției pozițiilor, metodologia este aliniată la cea prevăzută în standardele tehnice elaborate în conformitate cu articolul 279a alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Pentru instrumentele relativ simple, cum ar fi obligațiunile cu rată fixă, obligațiunile cu rată variabilă, acțiunile, contractele forward, contractele futures, contractele swap simple și opțiunile „plain vanilla”, a fost precizată, de asemenea, o metodă simplificată.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 1.7.2025

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții și de stabilire dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3), la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012¹, în special articolul 94 alineatul (10) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Dimensiunea activității constituie un substituent pentru gradul de sofisticare pe care instituțiile ar trebui să îl aibă în calculele capitalului. Pentru a stabili dacă instituțiile sunt autorizate să utilizeze metode simplificate de calculare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscurile de piață și de credit ale contrapărții, instituțiile trebuie să calculeze dimensiunea activității bilanțiere și extrabilanțiere în conformitate cu articolul 94 alineatul (1), cu articolul 273a alineatele (1) și (2) și cu articolul 325a alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru calcularea corectă a dimensiunii activității este fundamental să se identifice principalul determinant de risc al unei poziții și, pe această bază, să se stabilească dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă. Având în vedere importanța acestor calcule pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate, metoda prin care se identifică principalul determinant de risc al unei poziții și se stabilește dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă ar trebui să fie proporțională cu gradul de complexitate al instituției.
- (2) Metoda prin care se stabilește dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă ar trebui să fie în concordanță cu metoda prin care se stabilește dacă o tranzacție este o poziție lungă sau scurtă pentru tranzacțiile menționate la articolul 277 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2021/931².

¹ JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² Regulamentul delegat (UE) 2021/931 al Comisiei din 1 martie 2021 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care specifică metoda de identificare a tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate cu unul sau mai mulți determinanți de risc semnificativi în sensul articolului 277 alineatul (5), formula pentru a calcula delta reglementat al opțiunilor call și put încadrate în categoria de risc de rată a dobânzii și metoda pentru a stabili dacă o tranzacție este o poziție lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal sau pe cel mai semnificativ determinant de risc într-o anumită categorie de risc în sensul

- (3) Pentru a obține rezultate exacte, metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare nederivate ar trebui să aibă la bază calcularea sensibilităților delta ponderate la factori de risc, astfel cum se prevede în partea a treia titlul IV capitolul 1a secțiunile 2, 3 și 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În plus, pentru a asigura consecvența abordării, metoda de identificare a principalului determinant de risc al unei poziții ar trebui să fie în concordanță cu metoda de identificare a determinantului de risc principal și a celui mai semnificativ determinant de risc în tranzacțiile cu instrumente financiare derivate prevăzută în Regulamentul delegat (UE) 2021/931.
- (4) Metoda prin care se stabilește dacă o tranzacție reprezintă o poziție lungă sau scurtă ar trebui să se bazeze pe calcularea sensibilității delta ponderate la principalul determinant de risc. În cazul în care instituțiile nu sunt în măsură să calculeze sensibilitatea delta ponderată la risc, acestea ar trebui să determine sensibilitatea respectivă prin evaluarea scopului de tranzacționare sau de acoperire a riscurilor al tranzacției.
- (5) Este necesar să se stabilească o abordare simplificată pentru instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate care ar putea să nu fie în măsură să calculeze sensibilitățile delta ponderate la risc sau să nu poată utiliza metodele de identificare a determinantului de risc principal și a celui mai semnificativ determinant de risc în tranzacțiile cu instrumente financiare derivate prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2021/931. Această abordare simplificată ar trebui să fie adecvată pentru instrumentele pe care le tranzacționează în mod obișnuit instituțiile mici și cu un grad redus de complexitate. Instituțiile mai mari ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a utiliza această abordare simplificată în cazul în care tranzacționează instrumente simple care sunt incluse în domeniul de aplicare al respectivei abordări simplificate.
- (6) Abordarea simplificată ar trebui să ducă la rezultate coerente cu abordarea care are la bază sensibilitățile delta ponderate la risc. Cu toate acestea, ar trebui introduse ipoteze simplificate pentru a reduce sarcina de calcul și sarcina operațională pentru instituții, în special în ceea ce privește instrumentele denominate într-o monedă diferită de moneda de raportare a instituției. Din acest motiv, instituțiilor ar trebui să li se permită să nu ia în considerare, la stabilirea principalului determinant de risc, cursul de schimb la vedere dintre moneda în care este denominat instrumentul și moneda de raportare a instituției pentru acțiuni, obligațiuni și tranzacții cu instrumente financiare derivate al căror suport ar fi alocat în mod normal categoriilor de risc de rată a dobânzii, de credit, de devalorizare a titlurilor de capital sau de marfă.
- (7) Pozițiile în numerar în moneda de raportare nu ar trebui luate în considerare la stabilirea dimensiunii activității, deoarece acestea nu își modifică valoarea de piață sub influența evoluției determinantilor de risc.
- (8) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare prezentat Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.
- (9) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat eventualele costuri și beneficii aferente și a solicitat opinia

articolului 279a alineatul (3) literele (a) și (b) în cadrul abordării standardizate pentru riscul de credit al contrapărții (JO L 204, 10.6.2021, p. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³,
ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Metoda de identificare a principalilor determinanți de risc ai unei poziții pe instrumente financiare nederivate

1. Atunci când identifică principalul determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare nederivate care este atribuită portofoliului de tranzacționare, instituțiile identifică mai întâi toți factorii de risc ai poziției respective care sunt principalii determinanți ai evoluției valorii acesteia. Ele realizează acest lucru prin evaluarea cel puțin a factorilor de risc menționați la articolele 325l-325q din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Determinanții de risc identificați de instituții sunt determinanții de risc ai poziției.
2. Instituțiile care au identificat, în conformitate cu alineatul (1), doar un singur determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare nederivate atribuite portofoliului de tranzacționare consideră acest risc drept principalul determinant de risc al poziției respective.
3. Instituțiile care au identificat, în conformitate cu alineatul (1), mai mult de un determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare nederivate atribuite portofoliului de tranzacționare identifică principalul determinant de risc al poziției respective urmând etapele de mai jos, în ordinea următoare:
 - (a) instituțiile calculează sensibilitățile la riscul delta, în conformitate cu articolele 325r și 325t din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pentru fiecare determinant de risc identificat în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol;
 - (b) instituțiile calculează sensibilitățile ponderate în conformitate cu formula prevăzută la articolul 325f alineatul (6) din regulamentul menționat, utilizând sensibilitățile calculate în conformitate cu litera (a) de la prezentul alineat;
 - (c) instituțiile identifică determinantul de risc principal ca fiind determinantul de risc care corespunde celei mai mari valori absolute a sensibilităților ponderate calculate în conformitate cu litera (b) de la prezentul alineat.

Articolul 2

Metoda prin care se stabilește dacă o tranzacție cu instrumente financiare nederivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc

Atunci când stabilesc dacă o poziție pe instrumente financiare nederivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile aplică oricare dintre următoarele metode:

³ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- (a) calculează sensibilitatea la riscul delta al principalului determinant de risc în conformitate cu articolul 325r din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și identifică tranzacția ca fiind:
 - (i) o poziție lungă pe respectivul determinant de risc, în cazul în care sensibilitatea la riscul delta corespunzătoare este pozitivă sau
 - (ii) o poziție scurtă pe respectivul determinant de risc, în cazul în care sensibilitatea la riscul delta corespunzătoare este negativă;
- (b) evaluează dependența valorii poziției pe principalul determinant de risc luând în considerare scopul tranzacționării sau al acoperirii împotriva riscurilor al tranzacției în ceea ce privește determinantul de risc respectiv și identifică tranzacția ca o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc pe baza evaluării respective.

Articolul 3

Metoda simplificată prin care se identifică principalul determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare nederivate și se stabilește dacă tranzacția cu instrumente financiare nederivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc

1. Prin derogare de la articolele 1 și 2, instituțiile pot identifica principalul determinant de risc al pozițiilor pe instrumente financiare nederivate menționate la alineatele (2)-(8) de la prezentul articol și pot stabili dacă aceste poziții reprezintă poziții lungi sau scurte pe determinantul de risc principal prin aplicarea abordărilor prevăzute la alineatele respective.
2. Pentru obligațiunile care constau în instrumente de datorie cu rată fixă fără caracteristici de opționalitate, instituțiile utilizează următoarea abordare:
 - (a) instituțiile identifică principalul determinant de risc în funcție de nivelul de calitate al creditului și de sectorul obligațiunii menționat la articolul 325ah din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de scadența reziduală a obligațiunii, pe baza oricăruia dintre următoarele elemente:
 - (i) tabelul 1 din anexa la prezentul regulament, în cazul în care fluxurile de numerar ale obligațiunii nu depind din punct de vedere funcțional de ratele inflației;
 - (ii) tabelul 2 din anexa la prezentul regulament, în cazul în care fluxurile de numerar ale obligațiunii depind din punct de vedere funcțional de ratele inflației;
 - (b) în cazul în care principalul determinant de risc identificat în conformitate cu litera (a) de la prezentul alineat este rata fără risc, principalul determinant de risc respectiv este în moneda în care este denominată obligațiunea și cu una dintre scadențele prevăzute la articolul 325l alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței obligațiunii;
 - (c) în cazul în care principalul determinant de risc identificat în conformitate cu litera (a) de la prezentul alineat este rata de marjă de credit a emitentului, principalul determinant de risc respectiv este marja de credit a emitentului obligațiunii și cu una dintre scadențele prevăzute la articolul 325m alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței obligațiunii;

- (d) instituțiile stabilesc dacă poziția reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc pe baza următoarelor elemente:
- (i) în cazul în care principalul determinant de risc identificat la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat este rata fără risc sau rata de marjă de credit a emitentului, poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care obligațiunea este vândută și este scurtă în cazul în care obligațiunea este cumpărată;
 - (ii) în cazul în care principalul determinant de risc identificat la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat este rata inflației, poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care obligațiunea este cumpărată și este scurtă în cazul în care obligațiunea este vândută.
3. Pentru obligațiunile care constau în instrumente de datorie cu rată variabilă fără caracteristici de opționalitate, instituțiile utilizează abordarea stabilită la alineatul (2). În cazul în care principalul determinant de risc identificat în conformitate cu alineatul (2) litera (a) este rata fără risc, iar scadența reziduală a obligațiunii este mai mare de un an, principalul determinant de risc este rata de marjă de credit a emitentului, determinată în conformitate cu alineatul (2) litera (c).
4. Pentru o poziție pe acțiuni, principalul determinant de risc este prețul spot al titlurilor de capital.
- Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care acțiunea este cumpărată și scurtă în cazul în care acțiunea este vândută.
5. Pentru o poziție în numerar într-o monedă diferită de moneda de raportare a instituției, principalul determinant de risc este cursul de schimb la vedere dintre moneda poziției în numerar respective și moneda de raportare a instituției.
- Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care poziția în numerar este un element de activ și scurtă în cazul în care este un element de pasiv.
6. Pentru pozițiile pe o marfă fizică, principalul determinant de risc este prețul spot al mărfii care corespunde tipului de marfă al poziției.
- Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care marfa fizică este un element de activ și scurtă în cazul în care este un element de pasiv.
7. Pentru o poziție pe un organism de plasament colectiv (OPC), principalul determinant de risc este factorul de risc corespunzător OPC-ului respectiv din banda „alt sector” din tabelul 8 de la articolul 325ap alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
- Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care acțiunile sau unitățile OPC-ului sunt cumpărate și este scurtă în cazul în care acțiunile sau unitățile OPC-ului sunt vândute.
8. În cazul unei poziții pe o tranzacție de răscumpărare în care instituția sau contrapartea sa transferă titluri de valoare, astfel cum se menționează la alineatele (2), (3) și (4), principalul determinant de risc este rata generală a dobânzii corespunzătoare sau rata repo a titlurilor de capital.
- Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care tranzacția de răscumpărare este derulată în baza unui acord repo și scurtă în cazul în care este derulată în baza unui acord reverse repo.

Articolul 4

Metoda de identificare a principalilor determinanți de risc ai unei poziții pe instrumente financiare derivate

1. Atunci când identifică principalul determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare derivate, instituțiile identifică mai întâi:
 - (a) toți determinanții de risc ai tranzacției, în conformitate cu articolul 1 din Regulamentul delegat (UE) 2021/931;
 - (b) dacă tranzacția are unul sau mai mulți determinanți de risc semnificativi, în conformitate cu articolele 2 și 3 din regulamentul delegat respectiv;
 - (c) determinanții de risc semnificativi ai tranzacției și cei mai semnificativi determinanți de risc, în conformitate cu articolul 4 din regulamentul delegat respectiv.
2. Instituțiile care au identificat, în conformitate cu alineatul (1), o tranzacție cu instrumente financiare derivate cu un singur determinant de risc semnificativ consideră acel determinant de risc drept principalul determinant de risc.
3. Instituțiile care au identificat, în conformitate cu alineatul (1), o tranzacție cu instrumente financiare derivate cu mai mulți determinanți de risc semnificativi care aparțin unei singure categorii de risc, astfel cum se menționează la articolul 277 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, consideră determinantul de risc cel mai semnificativ din respectiva categorie de risc drept principalul determinant de risc.
4. Instituțiile care au identificat, în conformitate cu alineatul (1), o tranzacție cu instrumente financiare derivate cu mai mulți determinanți de risc semnificativi care aparțin unui număr de două sau mai multe categorii de risc, astfel cum se menționează la articolul 277 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, identifică principalul determinant de risc utilizând una din metodele următoare:
 - (a) în cazul în care instituțiile au identificat determinanți de risc semnificativi în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) sau cu articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2021/931, principalul determinant de risc este cel mai semnificativ determinant de risc care corespunde celei mai mari majorări pentru categoria de risc din cele menționate la articolele 280a-280f din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (b) în cazul în care instituțiile au identificat determinanți de risc semnificativi în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2021/931, principalul determinant de risc este cel mai semnificativ determinant de risc care corespunde celei mai mari valori absolute a sensibilităților ponderate menționate la articolul 4 alineatul (3) litera (b) din regulamentul delegat respectiv.
5. O instituție care aplică una dintre metodele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2021/931 pentru calcularea valorii expunerii unei anumite tranzacții cu instrumente financiare derivate utilizează aceeași metodă pentru a identifica principalul determinant de risc al tranzacției respective.

Articolul 5

Metoda prin care se stabilește dacă o tranzacție cu instrumente financiare derivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc

Atunci când stabilesc dacă o poziție pe instrumente financiare derivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc, astfel cum se menționează la articolul 94 alineatul (3), la articolul 273a alineatul (3) și la articolul 325a alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile aplică principalului determinant de risc al tranzacției una dintre metodele prevăzute la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2021/931.

Articolul 6

Metoda simplificată prin care se identifică principalul determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare derivate și se stabilește dacă tranzacția cu instrumente financiare derivate reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc

1. Prin derogare de la articolele 4 și 5, instituțiile pot identifica principalul determinant de risc al unei poziții pe instrumente financiare derivate, astfel cum sunt menționate la alineatele (2)-(17) de la prezentul articol, și pot stabili dacă o astfel de poziție reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe determinantul de risc principal prin aplicarea abordărilor prevăzute la alineatele respective.
2. Pentru contractele futures sau forward pe acțiuni sau pe indici pe acțiuni, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al titlurilor de capital sau, respectiv, prețul spot al indicelui.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care contractele futures sau forward sunt cumpărate și scurtă în cazul în care acestea sunt vândute.
3. Pentru contractele forward pe rata dobânzii (FRA) în care o contraparte primește o rată variabilă a dobânzii și plătește o rată fixă a dobânzii, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind rata fără risc care corespunde următoarelor elemente:
 - (a) moneda la care se face referire în FRA;
 - (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325l alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței FRA.
Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția plătește o rată fixă a dobânzii și este scurtă în cazul în care instituția primește o rată fixă a dobânzii.
4. Pentru contractele futures sau forward pe obligațiuni care constau în instrumente de datorie cu rată fixă sau variabilă fără caracteristici de opționalitate, instituțiile stabilesc dacă obligațiunea este cumpărată sau vândută în temeiul contractelor futures sau forward și, pe această bază, identifică principalul determinant de risc și stabilesc dacă poziția reprezintă o poziție lungă sau scurtă pe principalul său determinant de risc aplicând metodele prevăzute la articolul 3 alineatul (2) sau, respectiv, la articolul 3 alineatul (3) instrumentului-suport de datorie cu rată fixă sau cu rată variabilă.
5. Pentru contractele futures sau forward pe cursurile de schimb dintre o monedă străină și moneda de raportare a instituției, instituțiile identifică principalul determinant de

risc ca fiind cursul de schimb la vedere dintre moneda străină și moneda de raportare a instituției.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care moneda străină este cumpărată și scurtă în cazul în care moneda străină este vândută.

6. Pentru contractele futures sau forward pe mărfuri, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al mărfii care corespunde următoarelor elemente:

- (a) tipul de marfă specificat în contractul futures sau forward;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325p alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței contractului futures sau forward.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care mărfurile sunt cumpărate și scurtă în cazul în care acestea sunt vândute.

7. Pentru opțiunile call sau put „plain vanilla” cu o singură acțiune-suport sau un singur indice-suport pe acțiuni, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al titlurilor de capital sau, respectiv, prețul spot al indicelui.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care opțiunea call este cumpărată și scurtă în cazul în care aceasta este vândută. Poziția este lungă în cazul în care opțiunea put este vândută și scurtă în cazul în care aceasta este cumpărată.

8. În cazul opțiunilor call sau put „plain vanilla” cu o singură obligație-suport care constă într-un instrument de datorie cu rată fixă, instituțiile identifică principalul determinant de risc aplicând obligațiunii-suport metoda prevăzută la articolul 3 alineatul (2).

În cazul în care principalul determinant de risc stabilit în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) este rata fără risc sau rata de marjă de credit a emitentului, poziția este scurtă pe principalul său determinant de risc în cazul în care opțiunea call este cumpărată și lungă în cazul în care opțiunea call este vândută, iar poziția este scurtă în cazul în care opțiunea put este vândută și lungă în cazul în care opțiunea put este cumpărată.

În cazul în care principalul determinant de risc stabilit în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) este rata inflației, poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care opțiunea call este cumpărată și scurtă în cazul în care opțiunea call este vândută, iar poziția este lungă în cazul în care opțiunea put este vândută și scurtă în cazul în care opțiunea put este cumpărată.

9. Pentru opțiunile swap „plain vanilla”, instituțiile identifică principalul determinant de risc prin aplicarea metodei prevăzute la alineatul (15) la swapul pe rata dobânzii suport.

În cazul în care opțiunea swap conferă dreptul de a încheia un swap pe rata dobânzii în care deținătorul opțiunii primește o rată variabilă a dobânzii și plătește o rată fixă a dobânzii, poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția a cumpărat opțiunea swap și scurtă în cazul în care instituția a vândut opțiunea swap.

În cazul în care opțiunea swap conferă dreptul de a încheia un swap pe rata dobânzii în care deținătorul opțiunii plătește o rată variabilă a dobânzii și primește o rată fixă a

dobânzii, poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția a vândut opțiunea swap și scurtă în cazul în care instituția a cumpărat opțiunea swap.

10. Pentru pragurile maxime și pragurile minime, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind rata fără risc care corespunde următoarelor elemente:

- (a) moneda la care se face referire în pragul maxim sau în pragul minim;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325l alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței pragului maxim sau pragului minim.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care pragul maxim este cumpărat și scurtă în cazul în care pragul maxim este vândut. Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care pragul minim este vândut și scurtă în cazul în care pragul minim este cumpărat.

11. Pentru opțiunile call sau put „plain vanilla” cu o singură marfă-suport, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al mărfii care corespunde următoarelor elemente:

- (a) tipul de marfă specificat în contractul opțiunii;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325p alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței opțiunii.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care opțiunea call este cumpărată și scurtă în cazul în care aceasta este vândută. Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care opțiunea put este vândută și scurtă în cazul în care aceasta este cumpărată.

12. Pentru opțiunile pe valute „plain vanilla”, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind cursul de schimb la vedere dintre moneda străină și moneda de raportare a instituției.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care moneda străină este cumpărată și scurtă în cazul în care moneda străină este vândută.

13. Pentru instrumentele de tip credit default swap având la bază o singură semnătură, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind rata de marjă de credit a emitentului, care corespunde următoarelor elemente:

- (a) emitentul menționat în contractul swap;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325m alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței swapului.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care protecția este cumpărată și scurtă în cazul în care aceasta este vândută.

14. Pentru instrumentele de tip credit default swap bazate pe indici, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind rata de marjă de credit, care corespunde următoarelor elemente:

- (a) indicele de credit menționat în contractul swap;

- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325m alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței swapului.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care protecția este cumpărată și scurtă în cazul în care aceasta este vândută.

15. Pentru swapurile pe rata dobânzii în care o contraparte primește o rată variabilă a dobânzii și plătește o rată fixă a dobânzii, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind rata fără risc care corespunde următoarelor elemente:

- (a) moneda menționată în contractul swap;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325l alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței swapului.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția plătește o dobândă la rată fixă și este scurtă în cazul în care instituția primește o dobândă la rată fixă.

16. În cazul swapurilor pe titluri de capital în cazul cărora o contraparte primește randamentul unei acțiuni sau al unui indice pe acțiuni și plătește o rată fixă sau o rată variabilă a dobânzii, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al titlurilor de capital sau, respectiv, prețul spot al indicelui.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția primește randamentul acțiunii sau al indicelui pe acțiuni și este scurtă în cazul în care instituția plătește randamentul unei acțiuni sau al unui indice pe acțiuni.

17. Pentru swapurile pe mărfuri în cazul cărora o contraparte primește un flux de numerar bazat pe prețul unei mărfi-suport și plătește o rată fixă sau o rată variabilă a dobânzii, instituțiile identifică principalul determinant de risc ca fiind prețul spot al mărfii care corespunde următoarelor elemente:

- (a) tipul de marfă specificat în contractul swap;
- (b) una dintre scadențele prevăzute la articolul 325p alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, selectată pentru a corespunde cât mai aproape posibil scadenței swapului.

Poziția este lungă pe principalul său determinant de risc în cazul în care instituția primește fluxul de numerar bazat pe prețul unei mărfi-suport și este scurtă în cazul în care instituția plătește fluxul de numerar bazat pe prețul unei mărfi-suport.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 1.7.2025

*Pentru Comisie,
Președinta
Ursula VON DER LEYEN*